

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 41

בסיד פרשיק פיר תצוח י"ג אדר א תשנ"ו

דבר החברותא

במסגרת גליונות החברותא אנו מביאים בכל גליון את מכתביו של הרא"ש שליט"א. עלינו לזכור כי דבריו עמוקים עד מאד גם כשהם נראים נפשונים. מהסיפור הבא אנו למדים איך התייחסו גדולי עולם לכל מילה שאמרו צדיקי אמת.

הרבי הזקן מהוסיאטין, רבי ישראל זצ"ל, הלך ברחוב עם מלווה. הוא עישן סיגר עבה ושוחח עם מלווהו. בתוך הדברים אמר לו פתאום, "היך רואה, זהו סיגר טוב, וסימנך שהאפר אינו נופל ממנו".

המלווה שהיה ברדעת היה בטוח שיש לרבי כוונה נסתרת בדבריו. ברם, לא הצליח להבין מה טמון בהם. כיון שהיה בן בית אצל הרב מטשיבין החליט לשאול אותו. אבל הרב מטשיבין התחמק ממנו. עד שפ"א נזקק הרב מטשיבין לטובה גדולה מאותו יהודי שהיה מקורב לשלטון, ועשה לו. ביקש הרב להודות לו, אמר לו מקורבו, "איני מבקש תודה, אלא שהרב יסביר לי כוונת דבריו של הרבי מהוסיאטין. אמר לו הרב מטשיבין: "תדע לך שצדיק אמת כל דבריו הם תורה. ואם לא אפרש את הכוונה האמיתית שלו, וכי אתה רוצה שאגלה פנים בתורה שלא כהלכה?"

תיעשה המנוחה (שמות כה ל"א) ובמדרש, תיעשה מאליה

לפי שהיה משה מתקשה בה א"ל הקב"ה השלך הככר לאור והיא נעשית מאליה. ויש לבאר שלא ללמד על עצמו יצא אלא לרמוז על הכלל כולו יצא. שכך הוא בכל דבר הקשה של אדם כגון - ככר לחם הפרנסה - שקשה מזונותיו של אדם כקרי"ס, העצה השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך היינו השלך את הככר לחם לאור פני מלך חיים והיא נעשית מאליה. או ירמז ככר זהב טהור יעשה אותה עד"ז. "ככר" היינו ככר לחם הפרנסה "זהב טהור" ורמז ליראת ה' טהורה וידוע שהפרנסה תלויה ביראה כמש"כ "כי אין מחסור ליראיו" וככר זהב היינו ככר לחם הפרנסה זהב טהור יעשה אותה כאמור. (דברי ישראל מאדונין)

ואנשי קודש תהיון לי (שמות כב. ל.) "ואנשי" מלשון: כי נשני אלקים את כל עמלי - שכחה, היינו תשכח שאתה קדוש אז "תהיון לי". אבל אם תעלה על דעתך שאתה גדול וקדוש לא תהיון לי. כי "ואת דכא ושפל רוח אשכח". וכפי שפירש רבי ישראל מרדכי"ן "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו" אף שאדם עוסק בתורה במסתרים בהתבודדות, אבל -ואני- מחשיב את עצמו -לא אראנו- הקב"ה אינו רואה אותו. אבל אם יסתר איש במסתרים -ואני לא- הוא שפל בעיני עצמו -אראנו-

(לקוטי יהושע)

יראת ה' תוסיף ימים (משלי י') לפי שהדאגה והיראה מחלישין כח האדם בדרך הטבע, ומקרבין ימי מיתתו, ואמר שלמה כי מי שיש בו יראת ה' ודואג על עונותיו, יארכו ימיו, והנה זה נס גדול.

(רמב"ם בחיי יוש פרשת כי תשא)

דבר ראוי ומחויב על כל האדם שלא להיות צדיק בעיניו, אבל מ"מ אין ראוי להמנע בעבור זה מלהתפלל לא-ל על כל צרכיו, שהרי הכתוב אומר לא על צדקותינו וכו', כי על רחמך הרבים, לפי שחסדי השי"ת ורחמיו על כל ברואיו על צד החסד הגמור ולא על צד הגמול

(ספר עקרים מאמר ה' פט"ז)

הצער והיסורים שצריכים לעבור בעולם הזה

תקטר כעולה וכקרבן", וצריכים לעבוד שבעתיים מזוקק, עד שבאים למדרגת אפר, כקרבן.

צריכים לעבור דרכים מסוכנים, מדבריות של נחשים עקרבים, ופחדים שאין דמיון להם, ואין נשימה שלא פורחת נשמתו מרוב פחד, ומרוב פחדים מהדמיון, בא לאדם מחשבות טוב לי חיים ממות... והמחשבות אלה הם בבחינת "והחיות רצוא ושוב" והוא מתיסר ומתענה עד שהוא בא מתוך הענויים לבחינת "חוצפא כלפי שמיא מהניא", כי מתוך כאביו הבחין שיש סיבה לכל חייו והרפתקאותיו.

ובעמלו, נהפך מיסודו, שזה עפר ואפר לרוח ונשמה, והעמל והצער שלא נפסק ממנו ומקבל באהבה, הוא חוזר למקום מחצבתו וחי לנצח תחת כנפי השכינה.

אבל עד שבאים למדרגה של זכך הנשמה, בן אדם הולך מבולבל ומאמת את כל מחשבותיו.

(אין המשך למכתב)

אתה הולך בהדרגה והכל נכון מה שאתה מדבר,

אבל המדרגה שלך, הוא בחינת ניצנים, ועוד צריכים להתבשל, להיות בוסר, ועד שמגיעים למדרגת פרי מבושל, להנות מעמלינו, (צריכים לעבור) הרבה צער, כאבים, ויסורי תופת.

האדם, רואה וחי שאחיותו היא בלי אחיזה ובלי מוח, רק בפחדים של סכנה עם צעקות מתוך דבקותו. מפני שאחיותו הגשמי שהנשמה נמצאת בו הולך ופוחת מגופו, עד שנשאר בלי גוף וחי לנצח, ואחרי ככלות הכל לבדו ימלוך נורא.

לשטן שליחות מהבורא, ז"א שהבורא מתחפש עצמו עם סיבותיו, ואדם סיבה לפרסומו על ידי שלמות העלמה של אדם.

כמו שהבורא טמיר ונעלם מעיני כל, כך הסיבות לפרסומו הם טמירים ונעלמים, ולהגיע לעמדתו לחיות אתו בד בבד, צריכים להתפשט מהעור ולהיות "כליל

צונו האל להתפלל אליו, כי הברכות והטובות יחולו על בני אדם כפי פעולתם וטוב לבבם וכושר מחשבותם. יפתח להם פתח באשר ישיגו כל משאלותיהם לטוב והיא שיבקשו ממנו ב"ה. וציום שישתמשו בה ויבקשו ממנו תמיד כל צרכיהם וכל חפצת לבם.

ומלבד השגת חפצת לבנו יש לנו זכות בדבר בהתעורר רוחנו וקבענו כל מחשבותינו כי האדון הטוב והמטיב לנו וכי עיניו פקוחות על כל דרכנו ובכל עת ובכל רגע ישמע צעקתנו אליו ולא יזום ולא ישן שומר ישראל והאמינו במלכותו ויכלתו בלי שום צד פקפוק וכי אין לפנינו מונע ומעכב

בכל אשר יחפוץ (ספר החנוך תל"ג)

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

כוחות הנפש דרך הגוף

עש"ק תרומה תשל"ב

ולהיות עם עצמי לבד היינו עם הכחות העליונים כמו תנוק החי עם האמא ונמצא תמיד בחיק אמו.

אבקש ממך שתעבור על מכתבי זה כמה פעמים, אז תוכל להכיר את תשוקתך שאתה נוטה רק לסיפוק העצבות שלך, שזה היינו העצבות עצמה, משמח אותך - וזה נקרא אליל! וכך תוכל להבחין איך להתגבר והבא לטהר מסייעין בידו.

והי' ברחמים הגדולים יוציאך מכל המועקות המעיקות עליך בלבבך ויאיר וישמח את לבך עם אור אין-סוף, כמו שהוא יתברך אין-סוף. ובזה תהיה קשור אליו כתינוק עם אמו, ותזכה לראות את האורות הנותנים שמחה בלב, היינו אורות של שבעת ימי בראשית שהי' גנו לצדיקים לעתיד לבוא ואתה תוכל לזכות לחיות בעצמך בצילם של צדיקים אלה.

בכבוד רב ...

לכבוד ידידי היקר

צריך אתה לדעת יקירי, שלכל אדם ישנם כחות נפשיים מעל הטבע, והי' רוצה שבן אדם יהיה קשור עם הכחות האלה אל הי' בבחינת וממנו נקח לעבוד את הי'.

אבל מוכרחים לעבור את דרך הטבע שזהו הגוף עצמו, כי הי' ברא את הגוף שיעבוד אותו עם בחירה ז"א. שבן האדם יכול להגיד שהוא עובד לאליל, היינו הגוף, ומאידך הוא יכול להתגבר על כך ולראות, מעצמו איך יש לו הכחות להתגבר ולדעת שכל מחשבותיו זה הבל וריק, שהם רק כחות הגוף שבעצם זהו אין ואפס, אשר לכן מתעוררת המחשבה: איך יש לי הכחות הדרושים להתגבר?

בזה באים להכרה שישנם אצלי כחות אשר מעוררים אותי לדעת שאסור לי לקבל כל מחשבה היוצאת ממני על התגברות שזה מצדי, וזה נותן לי רק הוכחות שנמצא בקרבי כח טמיר ונעלם העוזר לי להתגבר על כחותי הגופניים

כשהם צועקים אליו יתברך כשהוא צר אותם, כלומר שמכירים שמאתה באות להם הצרה הזאת והם צועקים אליו, אז מן המצוקות שלהם שהם גרמו להם באולתם ג"כ מושיע אותם, וזהו הנרצה ממצוקותיהם וישיעם, ולא אמר ממצוקות וישיעם (בית אלוקים שער התפילה פ"ו)

הרא"ה שליט"א דיבר בליל ש"ק (אדר תשמ"ז) על המשכן שהשכינה שורה בישראל כאשר יש לנו אחיזה בו יתברך, ואימתי זה כאשר אנו מכירים בחטא ויודעים את כשלונותינו שאין אנו בעצמנו יכולים להחזיק מעמד, אז רואים אנו שיש כח אלוהי המחיה אותנו ומחזיק בנו ואלמלא הקב"ה עוזרו לא יכול להתגבר על יצרו הרע שכן מצד טבעו לא יכול האדם לשנות את מהותו, ואם האדם בכל זאת משנה את טבעו ומתאפק ונמנע מלחטוא אין זאת אלא שנוי הטבע מאת האלוהים שהוא משדר את מערכות הטבע.

והמשיך בשיחתו על שלא זזים בעבודת השם והשכינה אינה שורה בתוכנו ועל זה ידו כל הדוויים. שאלתי אותו הלא בתורה כתוב "השוכן אתם בתוך טומאותם", משמע שאפילו כשהם טמאים הוא שוכן בקרבם. אמר לי מיד: צריכים לפחות לדעת שאנו "בטומאתם", כי אז השכינה שורה בינינו, אם אנו בבחינת "וחטאתי נגד תמיד" יש גם "שויתי הוי"ה לנגדי תמיד" והשכינה נמצאת אצלנו, אבל מכיון שאנו מרוחקים גם מזה, לא מרגישים איך אנו שקועים בטומאותם.

שאלתי אותו על סיפור חז"ל "ארבע נכנסו לפרדס, רבי שמעון בן זומא, רבי שמעון בן עזאי, רבי עקיבא ואלישע בן אבויה". כולם פרט לרבי עקיבא, סבלו מזה, אחד נטרפה דעתו, אחד נסתלק לבית עולמו, אחד יצא לתרבות רעה. רק רבי עקיבא יצא בשלום. והשאלה היא כלום משוא פנים יש בדבר ומדוע זכה התנא רבי עקיבא לצאת בלי פגע? אמר לי הרא"ה: ש: כולם נכנסו בגדלות בהגיעם להשגה כה גבוהה, אבל ר' עקיבא השכיל ולקח עמו ארבעים שנות עם-הארצות שלו שקדמו לגדולתו, נאחז בזה וניצל, כי לא הלך בגדולות ובנפלאות ממנו.

מצות ביקור חולים

חברנו היקר ר' יהושע מרדכי יצחק בן בלה מנטל שיחל שנפגע קשה בתאונת דרכים, מאושפז כעת במדיקל סנטר בהרצליה. מצבו משתפר ב"ה וחשוב מאוד שיבקרו אצלו. **כל בקור הוא ממש חיוני להתקדמותו** לקראת הריפוי המלא בעז"ה בקרוב. אפשר לבוא כל היום עד 8.00 בערב. נוסעים בכביש החוף לכיון צפון במחלף הסירה (המחלף הראשון אחרי היציאה מאיילון צפונה) לוקחים את המסלול הימני (הרצליה) ובגשר שמאלה לכיוון הים, בכביש חוף הים נוסעים צפונה, המדיקל סנטר נמצא בצד ימין קצת לפני מלון השרון.

כדאי לתאם עם המשפחה בטלפון: 7450632 - 09 או משפ' קיפר: 5870146 - 02

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: ביהכנ"ס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 רמות; בביהכנ"ס ברח' רובין 18 בית צפנה; אצל הר"ר אברהם הררי כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישיים. בעירוף דמי משלוח בסך 40 ש"ח לשנה.

הודעה חשובה למנויי החברותא

עקב תקלה במחשב יתכנו תקלות במשלוח החברותא. מנ"י שלא קיבל את העלון מתבקש להתקשר לסל: 5814890 - 02

השמחה במעונם

הר"ר יהודה לייב פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר צבי וינטרוב ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר ישראל דוד דייטש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר בנימין סירוטה ומשפ' להכנס בנו לעול המצוות